

CHEMARE LA SLUJIRE

Textul biblic:

Matei 11:25-30;
12:15-21, 46-50

Versetul cheie:

Matei 11:29

Ideea centrală a lecției: Dumnezeu ne cheamă să trăim într-un duh de slujire, fiind gata în orice moment pentru lucrare, urmând exemplul Domnului Isus.

Scopul lecției: Să te motiveze să fii gata de slujire atât în relația cu Dumnezeu cât și în relația cu semenii, urmând exemplul Domnului Isus.

1. Poartă jugul slujirii cu demnitate (Matei 11:25-30)

Primele două versete ale acestui pasaj ne redau scurta rugăciune a Domnului Isus. Lauda lui Dumnezeu trebuie să însoțească întotdeauna rugăciunea noastră.

Întrebă: Care au fost motivele de laudă aduse lui Dumnezeu Tatăl în această rugăciune?

În primul rând, Domnul Isus L-a laudat pentru ceea ce este El: *Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului* (v. 25a). Atunci când ne uităm la Dumnezeu, trebuie să-L proslăvim atât ca Tatăl nostru cât și ca Dumnezeu nostru, Cel care a creat tot ce există și care este Stăpânul universului.

În al doilea rând, Domnul Isus L-a laudat pentru ceea ce face El: *Te laud... pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor* (v. 25b). Expresia „aceste lucruri“ este cheia înțelegerii cuvintelor Domnului Isus. Aceeași expresie o regăsim în Luca 19:41, când Domnul Isus plânge pentru Ierusalim și spune: *Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.* „Lucrurile“ ascunse de cei înțelepți dar descoperite pruncilor simbolizează Evanghelia mântuirii, mesajul împăcării cu Dumnezeu Tatăl prin Domnul Isus Cristos. Acest „lucru“ a fost respins de înțelepții lumii dar a fost primit cu bucurie de cei care și-au văzut adevărata stare spirituală și au venit cu pocăință și prin credință la Domnul Isus.

Pentru ca Evanghelia mântuirii să fie vestită și descoperită oamenilor, Domnul Isus a fost gata să Se supună planului de mântuire al Tatălui: *Toate lucrurile mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu* (v. 27a). Prin ascultarea Lui de planul Tatălui, Domnul Isus a primit autoritatea să înceapă un nou Legământ între Dumnezeu și om. Acest nou legământ, diferit de Legământul vechi-testamental, deschide o nouă cale spre Dumnezeu prin Isus Cristos: *Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* (v. 28).

Ca să intri în slujba Domnului Isus, mai întâi trebuie să vii cu povara din sufletul tău la El. Ca o persoană să vină la Domnul Isus nu trebuie doar să devină conștientă că ești păcătoasă, ci trebuie să simți păcatul ca și o mare povară pe suflet. Oamenii care nu se vor simți împovărați de păcat, nu vor fi interesați să vină la Domnul Isus ca să scape de acea povară.

În schimbul poverii, Fiul lui Dumnezeu promite odihnă. Adevărata odihnă se traduce în purtarea jugului Lui, care este bun și ușor (v. 30). Slujirea înseamnă intrarea în jug dar nu singuri, ci împreună cu Domnul. La fiecare pas El ne promite ajutorul Lui.

Înainte de a ne cere un anumit lucru, Domnul Isus este Cel care ne-a arătat mai întâi cum trebuie făcut, dându-Se pe Sine ca exemplu: *Învățați de la Mine* (v. 29a). Sunt foarte multe lucruri pe care le putem învăța de la El. În acest caz, Domnul Isus ne prezintă modul în care trebuie să ne purtăm slujirea la care am fost chemați de Dumnezeu: *căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre* (v. 29b). Odihna spirituală este izvorâtă din umblarea noastră cu Domnul Isus într-un duh blând și smerit.

2. Urmează exemplul de slujire al Domnului Isus (Matei 12:15-21)

Subliniază verbul „să împlinească“ din acest pasaj (v. 17: *ca să împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia*). Scopul principal al venirii Domnului Isus în lumea noastră a fost împlinirea planului lui Dumnezeu de mântuire al rasei umane, plan anunțat cu mult timp înainte ca el să se realizeze de către profeții Vechiului Testament (vezi Psalmul 40:7, 8 – *Atunci am zis: „Iată-mă că vin! În sulul cărții este scris despre mine, vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele“*).

În acest pasaj, Matei reia profeția din Isaia cap. 42 și o aplică la Persoana și la lucrarea Domnului Isus. El Se identifică cu Robul Domnului, Cel ales de către Dumnezeu pentru această lucrare minunată de mântuire a oamenilor. El nu este doar Robul gata să facă voia lui Dumnezeu, ci și Fiul Preaiubit al Tatălui ceresc, în care Tatăl Își găsește toată plăcerea (vezi Matei 3:17). Mai mult, ca Rob al Domnului El va veni în puterea Duhului Sfânt și va vesti atât evreilor cât și neamurilor Evanghelia mântuirii.

Atrage atenția asupra calităților Domnului Isus. Privind dincolo de împlinirea exactă a acestei profeții în Persoana și lucrarea Domnului Isus, putem trage concluzia că aceste calități se cer fiecărui copil al lui Dumnezeu născut din nou, care este chemat de El la o lucrare specifică.

Fiecare credincios trebuie să se vadă pe sine ca fiind robul lui Dumnezeu în ceea ce privește slujirea la care a fost chemat (vezi Romani 1:1; Filipeni 1:1; Iacov 1:1; 2 Petru 1:1). Viața noastră trebuie în așa fel trăită încât Dumnezeu să-și găsească cu adevărat plăcere în tot ceea ce facem pe acest pământ. Nu în ultimul rând, trebuie să înțelegem că secretul unei lucrări binecuvântate de Dumnezeu este umblarea în puterea Duhului Sfânt.

Paragraful 19-21 continuă profeția din Isaia cap. 42 cu privire la modul de lucrare al Domnului Isus: *El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-l va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă, și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata. Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui.*

Subliniază diferența dintre răbdare, blândețe sau milă pe de o parte, și slăbiciune pe de altă parte. În lumea în care trăim mila este greșit înțeleasă de cele mai multe ori ca fiind

o slăbiciune de caracter. Domnul Isus a fost plin de milă și de răbdare dar aceasta nu înseamnă că a dat dovadă de slăbiciune de caracter. Dimpotrivă, puterea și autoritatea Lui s-au văzut în discuțiile cu fariseii și cărturarii, în eliberarea celor îndrăciți sau în stăpânirea fenomenelor naturii.

Ca atare, acest paragraf subliniază câteva din calitățile indispensabile unui slujitor al lui Dumnezeu. Trestia ruptă și fitilul care fumegă sunt un simbol al oamenilor disperați, care-L caută pe Dumnezeu și căroro Domnul Isus le iese în întâmpinare. Într-o trestie ruptă și într-un fitil fumegând nu mai este nici un strop de mândrie, de încredere în forțele proprii. Celor care își recunosc adevărata stare, care se văd ca fiind săraci în duh, Dumnezeu le iese în cale și le redă din nou speranța și vindecarea spirituală de care au nevoie.

Atrage atenția asupra inimii unui slujitor al lui Dumnezeu. Inima de slujitor este plină de milă și dragoste pentru cei pierduți. Atunci când Domnul Isus S-a uitat la oamenii din vremea Lui, I s-a făcut milă de ei pentru că le vedea rătăcirea spirituală și nevoia disperată de împăcare cu Dumnezeu (vezi 9:36). Fiecare lucrător al lui Dumnezeu trebuie să poarte aceeași povară în inima lui pentru cei pierduți și să fie gata să-i ajute pe cei în viața căroro abia mai este un licăr de speranță și de credință să Se întâlnească cu Dumnezeu. Mila biruiește întotdeauna judecata, chiar și atunci când ea este îndreptățită.

3. În tot ce faci, împlinește voia lui Dumnezeu (Matei 12:46-50)

Întreabă: Exprimă cuvintele acestui pasaj dezinteresul Domnului Isus față de familia în care S-a născut și a crescut pe acest pământ? Cu siguranță că nu. Înțelesul cuvintelor este cu totul altul.

La vestea că familia Lui pământeană Îl caută, Domnul Isus le-a predat tuturor celor care-L ascultau în acele momente o lecție despre adevărata familie a lui Dumnezeu: *Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Săi, și a zis: „Iată mama Mea și frații Mei! Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă”* (v. 49, 50).

Cel care a întemeiat familia a fost Dumnezeu. Pentru că El este Creatorul ei, familia este prețuită de Dumnezeu și ca atare, viața de familie are valoare în ochii Lui. Fiul lui Dumnezeu însă a venit în lumea noastră să ne deschidă calea către o familie veșnică și împărătească, familia lui Dumnezeu: *Dar acum, în Cristos Isus, voi care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Cristos. Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea* (Efeseni 2:13, 14).